

for dem, at en Jernbanevogn stopper ved en Station og igen sætter sig i Bevægelse. — Ved mine Udtalelser om Kreaturtransporten ned ad Marskbanen har jeg sigtet ikke til Nutiden, men til Fremtiden, til det, der dog sikkert en Gang vil indtræde, at vore Kreaturer igen faa Adgang til Tyskland ad Landvejen, medens vi for Øjeblikket ere henviste til at gaa ad Søvejen til de ganske enkelte Havne, der have Karantæneanstalter.

Jeg maa saaledes paa det indstændigste anbefale at blive ved Loven af 27. Maj 1908, vort store Jernbaneprogram. Naar vi en Gang ere komne noget længere ind paa Gennemførelse af dette Program, turde Tiden være kommen til at tale om nye Baner, til at tage de Ønsker, der ere fremme mange Steder, op til en samlet Overvejelse og Undersøgelse, men allerede nu at begynde at rokke ved Loven i Retning af at erklære sig for nye Baner, anser jeg for uheldigt.

Villars Lunn: Maa jeg takke den højtærede Minister for de Udtalelser, at det vilde være mindre heldigt, om man vilde pille ved en i begge Rigsdagens Afdelinger vedtagne Beslutning. Jeg giver denne Udtalelse en noget videre Rækkevidde, end den ærede Minister maaske tilsigtede.

Angaaende selve det foreliggende Spørgsmaal har jeg det at sige, at jeg ser større paa Tingene, end den ærede Minister gjorde, naar han anførte dette, at det vilde vække Uro i Sognene omkring Esbjerg, hvis man nu begyndte at diskutere om en Ændring her, og han troede, at Esbjerg By var falden til Ro ved Tanken om, at denne Jernbane ikke skulde anlægges. Jeg ser hverken paa Sognene omkring Esbjerg eller paa Esbjerg Bys Interesser og Ønsker i den Retning. Jeg mener, at det her omhandlede Spørgsmaal er af væsentlig Betydning for hele den danske Jernbanedrift, og naar det overhovedet kan vække Tvivl — og det er en Kendsgerning, at der er vakt Tvivl i vide Kredse af paa dette Omraade forstandige Mænd, — om den trufne Afgørelse er rigtig, kan det kun være heldigt, at Spørgsmaalet gøres til Genstand for Overvejelse. Jeg anmoder derfor indtrængende om, at man vil stemme for Indstillingen om, at Ministeriet igen faar Sagen til Overvejelse. Derved prægraveres intet.

Buhl: Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at jeg ved tidligere Lejligheder

har udtalt mig fuldstændig i Tilslutning til, hvad der er fremført af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt).

Ordføreren (Johnsen): Det er muligt, at det ærede Medlem har udtalt sig saaledes ved tidligere Lejligheder, men det er ikke sket i Udvalget (*Buhl*: Jo, netop ogsaa i Udvalget). Ja, det mindes jeg ikke, og det maa i hvert Fald have været i saa forsigtige og tilbageholdende Udtryk, at jeg ikke har kunnet opfatte den virkelige Mening. Men jeg maa gentage, hvad jeg før sagde, at det havde staaet det ærede Medlem frit, da Betænkningen forelaa, og han saa, at der havde fundet en Misforstaaelse Sted, at faa denne rettet, og da Betænkningen har foreligget flere Dage, vilde det let have kunnet lade sig gøre.

Overfor det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (*Villars Lunn*), der ytrede, at denne Indstilling jo ikke betød andet, end at man anmoder Ministeren om at overveje Sagen, og at det altsaa var et ganske uskyldigt Forslag, vil jeg sige, at efter den Betydning, der lægges i en Henvisning til Ministeren, vil det i Virkeligheden sige, at man anbefaler Andragendet. I en Henvisning ligger der en Anbefaling, og dette har Udvalgets Flertal ikke ment, der var Anledning til i dette Tilfælde, idet man derved ligesom vilde aabne Adgangen for en Mængde Ønsker fra andre Egne i Landet, da det ikke kan forudsættes, at alle ere tilfredse med Jernbaneloven af 1908, hvad de heller ikke ere. Det er dette, Udvalgets Flertal ikke har ment, der var tilstrækkelig Anledning til paa dette Tidspunkt, endnu ikke to Aar efter, at Loven er vedtagen, og forinden den er begyndt at træde i Kraft, at komme ind paa.

Breinholt: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger, da jeg frygter for at være bleven misforstaaet, navnlig i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om, at man ikke saa hurtigt skal rippe op i allerede af Rigsdagen afgjorte Sager for at forandre dem.

At det er alt for tidligt at gaa til nye Baner, giver jeg den højtærede Minister fuldstændig Ret i. Det har heller ikke været min Hensigt, og jeg tror ikke, man kan have misforstaaet mig, som om jeg ved min Indstilling anbefaler en Bane fra Agerbæk til Esbjerg, som Andragendet formelt gaar ud paa. Nej, det, jeg vilde anbefale, var den Hovedtanke, der ligger bagved, og det er, hvad jeg gerne vil slaa fast, ikke et nyt Jernbaneanlæg, men en